

ПРОТОКОЛ

між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії про внесення змін до Конвенції між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доход і на приріст вартості майна, вчиненої у Лондоні 10 лютого 1993 року

Уряд України і Уряд Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії,

бажаючи укласти Протокол про внесення змін до Конвенції між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доход і на приріст вартості майна, вчиненої у Лондоні 10 лютого 1993 року (далі – Конвенція відповідно),

домовились про таке:

Стаття 1

Преамбулу Конвенції видалити та замінити такою:

«Уряд України і Уряд Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії,

бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співпрацю у податкових питаннях,

маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія цієї Конвенції, без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом створення структур міжнародного бізнесу з метою отримання пільг, передбачених цією Конвенцією, що має наслідком отримання непрямої вигоди резидентами третіх Держав),

домовились про таке:».

Стаття 2

Статтю 1 «Особи, до яких застосовується Конвенція» Конвенції видалити та замінити такою:

«Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

1. Ця Конвенція буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Для цілей цієї Конвенції, доходи або прибуток, отримані суб'єктом господарювання або по домовленості, які розглядаються як повністю або частково фінансово прозорі відповідно до податкового законодавства будь-якої з

Договірних Держав, вважаються доходами або прибутками резидента Договірної Держави, але тільки в межах доходу або прибутку, який розглядається для цілей оподаткування цією Державою, як дохід або прибуток резидента цієї Держави.

3. Ця Конвенція не стосується оподаткування своїх резидентів Договірною Державою за винятком переваг, наданих відповідно до пункту 2 статті 9 та статей 19, 20, 22, 25 та 26 та 28.».

Стаття 3

Підпункт b) пункту 3 статті 2 «Податки, на які поширюється Конвенція» Конвенції видалити та замінити таким пунктом:

« b) в Україні:

- податок на доходи фізичних осіб; та
 - податок на прибуток підприємств;
- (надалі «український податок»);».

Стаття 4

1. Підпункт а) пункту 1 статті 3 «Загальні визначення» Конвенції видалити та замінити таким:

«а) термін "Сполучене Королівство" означає Велику Британію та Північну Ірландію, але у разі використання в географічному значенні, означає територію та територіальні води Великої Британії та Північної Ірландії та території за межами таких територіальних вод, в межах яких Велика Британія та Північна Ірландія застосовує суверені права або юрисдикцію відповідно до національного законодавства та міжнародного права;».

2. Підпункт b) пункту 1 статті 3 «Загальні визначення» Конвенції видалити та замінити таким:

«b) термін «Україна» у разі використання в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначена або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть застосовуватися права України стосовно морського дна, надр та їхніх природних ресурсів;».

3. Підпункт e) пункту 1 статті 3 «Загальні визначення» Конвенції видалити та замінити таким:

«e) термін особа включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;».

4. Підпункт i) пункту 1 статті 3 «Загальні визначення» видалити та замінити таким:

«i) термін «компетентний орган» означає, у відношенні Сполученого Королівства, Управління її Величності з питань податків та митних зборів, або його повноважного представника, і, у відношенні України, Міністерство фінансів України або його повноважного представника.».

5. У пункт 1 статті 3 «Загальні визначення» Конвенції додати такий новий пункт:

«j) термін «пенсійна схема» означає будь-яку схему або інші форми взаємовідносин, яка:

i) звичайно звільняється від оподаткування доходів; та

ii) функціонує переважно для адміністрування та запровадження пенсій або інших платежів, пов'язаних з виходом на пенсію, або для заробітку доходу на користь однієї або більше таких форм взаємовідносин.».

6. Пункт 2 статті 3 «Загальні визначення» Конвенції видалити.

7. Пункт 3 статті 3 «Загальні визначення» Конвенції видалити та замінити таким новим пунктом 2:

«2. При застосуванні цієї Конвенції у будь-який час Договірною Державою, будь-який термін, не визначений у цій Конвенції, якщо з контексту не випливає інше, має те значення, яке йому надається на той час законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція, будь-яке значення відповідно до діючого податкового законодавства цієї Держави має перевагу над значенням, яке надається цьому терміну відповідно до інших законів цієї Держави.».

Стаття 5

1. Статтю 4 «Резиденція» Конвенції видалити та замінити такою:

«Стаття 4

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію, а також включає цю Державу і будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю чи місцевий орган влади. Однак цей термін не включає особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі, лише стосовно доходів або приросту вартості майна з джерел у цій Державі.

2. Термін «резидент Договірної Держави» включає:

a) пенсійну схему, створену у цій Державі; та

b) організацію, яка створена та здійснює свою діяльність виключно для релігійних, добродійних, наукових, культурних або освітніх цілей (або для більш ніж однієї з цих цілей) та, що є резидентом цієї Держави відповідно до її законодавства, незважаючи на те, що весь розмір доходу або прибутків може звільнитись від оподаткування відповідно до національного законодавства цієї Держави.

3. У випадку, коли, відповідно до положення пункту 1, фізична особа є резидентом обох Договірних Державах, її статус визначається таким чином:

a) вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Державах, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має тісніші особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має місця постійного проживання в жодній з Держав, вона вважається резидентом тільки тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

с) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, національною особою якої вона є;

д) якщо вона є національною особою обох Держав або не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

4. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, тоді компетентні органи Договірних Держав намагаються визначити за взаємною згодою Договірну Державу, в якій ця особа вважається резидентом для цілей цієї Конвенції, зважаючи на те, де розміщений її фактичний керівний орган або де вона зареєстрована чи інакше заснована та будь-які інші відповідні обставини. У разі відсутності взаємної згоди між компетентними органами Договірних Держав, особа не вважається резидентом жодної Договірної Держави для цілей використання будь-яких переваг, передбачених Конвенцією, крім тих, які передбачені статтями 22, 25 та 26.».

Стаття 6

Пункт 2 статті 10 «Дивіденди» Конвенції видалити та замінити таким:

«2. Однак дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави:

а) можуть також оподатковуватись у цій Державі та відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

i) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо бенефіціарним власником дивідендів є компанія, яка безпосередньо або опосередковано володіє принаймні 20 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

ii) 15 відсотків від загальної суми дивідендів в усіх інших випадках;

б) не зважаючи на положення підпункту а) звільняються від оподаткування у цій Державі, якщо особою бенефіціарним власником дивідендів є пенсійна схема.

Цей пункт не стосується оподаткування прибутку компанії, з якого виплачуються дивіденди.».

Стаття 7

1. Пункт 1 статті 11 «Проценти» Конвенції видалити та замінити таким:

«1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.».

2. Такий новий пункт 2 додати до статті 11 «Проценти» Конвенції:

«2. Однак проценти, які виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми процентів.».

3. Такий новий пункт 3 додати до статті 11 «Проценти» Конвенції:

«3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, про які йдеться у пункті 1, оподатковуються тільки у Договірній Державі, резидентом якої є бенефіціарний власник, якщо:

а) бенефіціарним власником є ця Держава, її адміністративно-територіальна одиниця або місцевий орган влади або центральний банк;

б) проценти сплачуються Державою, в якій виникають проценти, або адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади; або

с) проценти сплачуються стосовно позички, боргової вимоги чи кредиту, які належать, зроблені, надані, гарантовані або застраховані цією Державою або її адміністративно-територіальною одиницею, місцевим органом влади або експортним фінансовим агентством.»

4. У пункті 3 статті 11 «Проценти» Конвенції слова «Положення пункту 1» замінити наступними словами «Положення пунктів 1 та 2».

5. Пункт 7 статті 11 «Проценти» Конвенції видалити.

6. Пункти 2, 3, 4, 5 та 6 статті 11 «Проценти» Конвенції перенумерувати на пункти 4, 5, 6, 7 та 8 відповідно.

Стаття 8

1. Пункт 1 статті 12 «Роялті» Конвенції видалити та замінити таким:

«1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.»

2. Такий новий пункт 2 додати до статті 12 «Роялті» Конвенції:

«2. Однак роялті, що виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми роялті.»

3. Пункт 2 статті 12 «Роялті» Конвенції перенумерувати на пункт 3.

4. Пункт 3 статті 12 «Роялті» Конвенції перенумерувати на пункт 4 та слова «Положення пункту 1» видалити та замінити словами «Положення пунктів 1 та 2».

5. Пункт 5 статті 12 «Роялті» Конвенції видалити та замінити таким:

«5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є ця Держава, адміністративно-політична одиниця, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Проте, якщо особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, з якими безпосередньо пов'язане право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, і витрати зі сплати цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.»

6. Пункт 4 статті 12 «Роялті» Конвенції перенумерувати на пункт 6.

11.75

Стаття 9

Статтю 23 «Обмеження пільг» Конвенції видалити та замінити такою:

«Стаття 23

Право на отримання вигід

1. Незважаючи на інші положення цієї Конвенції, вигоди, передбачені цією Конвенцією, не надаються стосовно певного виду доходу або майна, якщо з урахуванням всіх відповідних фактів та обставин можна дійти обґрунтованого висновку, що отримання такої вигоди було однією з головних цілей угоди чи операції, яка прямо або опосередковано створила підстави для такої вигоди, якщо не встановлено, що надання такої вигоди і за таких обставин узгоджується з метою та цілями відповідних положень цієї Конвенції.

2. Якщо, відповідно до пункту 1, особі відмовлено в наданні вигоди, передбаченої цією Конвенцією, компетентний орган Договірної Держави, який в іншому випадку надав би цю вигоду, тим не менш, повинен вважати цю особу як таку, що має право на отримання цієї вигоди або інших вигід стосовно певного виду доходів або майна, якщо такий компетентний орган за запитом цієї особи та після розгляду відповідних фактів та обставин доходить висновку, що такі вигоди були б надані цій особі за відсутності угоди або операції, зазначених у пункті 1. Компетентний орган Договірної Держави, до якої направляється запит, повинен проконсультуватися з компетентним органом іншої Договірної Держави, перш ніж відмовити у запиті, зробленому резидентом цієї іншої Держави, відповідно до цього пункту.

3. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції, будь-який дохід звільняється від оподаткування у Договірній Державі та згідно з діючим законодавством в іншій Договірній Державі, особа, якої стосується такий дохід, підлягає оподаткуванню відносно тієї частини доходу, яка перерахована до або отримана в цій іншій Договірній Державі, а не відносно всієї суми такого доходу, тоді звільнення відповідно до цієї Конвенції в першій згаданій Договірній Державі дозволяється тільки тієї суми доходу, яка підлягає оподаткуванню в іншій Договірній Державі.».

Стаття 10

Статтю 24 «Партнерство» Конвенції видалити.

Стаття 11

1. Пункт 1 статті 26 «Процедура взаємного узгодження» Конвенції видалити та замінити таким:

«1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від заходів, передбачених внутрішнім законодавством цих Держав, передати свою справу на розгляд компетентному органу однієї з Договірних Держав. Справа має бути подана протягом трьох років

з моменту першого повідомлення про дії, які призвели до оподаткування не у відповідності до положень Конвенції.».

2. У кінці пункту 2 статті 26 «Процедура взаємного узгодження» Конвенції додати таке друге речення:

«Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.».

3. У кінці пункту 3 статті 26 «Процедура взаємного узгодження» Конвенції додати таке друге речення:

«Вони можуть також консультуватися, з метою усунення подвійного оподаткування, у випадках, не передбачених цією Конвенцією.».

4. До статті 26 «Процедура взаємного узгодження» Конвенції додати такий новий пункт 5:

« 5. Якщо

а) відповідно до пункту 1, особа передала справу компетентному органу Договірної Держави на підставі того, що дії однієї або обох Договірних Держав призвели до оподаткування такої особи не у відповідності до положень цієї Конвенції; та

б) компетентні органи не можуть досягти згоди у вирішенні цієї справи відповідно до пункту 2 протягом двох років з моменту подання справи до компетентного органу іншої Договірної Держави;

будь-яке невирішене питання, що виникло у справі, повинно бути подане на розгляд арбітражу, якщо цього вимагає особа. Проте ці невирішені питання не будуть подаватися на розгляд арбітражу, якщо рішення щодо цих питань вже було винесене судом або адміністративним трибуналом будь-якої з цих Держав. Рішення арбітражу є обов'язковим до виконання обома Договірними Державами незалежно від будь-яких часових обмежень, визначених національним законодавством цих Держав, за винятком ситуації, коли особу, якої безпосередньо стосується справа, не влаштовують умови взаємної згоди, згідно з якою виконується таке рішення арбітражу. Компетентні органи Договірних Держав повинні за взаємною згодою встановлювати порядок застосування цього пункту.».

Стаття 12

Статтю 27 «Обмін інформацією» Конвенції видалити та замінити такою:

«Стаття 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка є очікувано значимою для виконання положень цієї Конвенції або адміністрування чи виконання національних законів, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, які стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування, згідно з такими законами, не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.

2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1, вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави, вона може розкриватися

тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), які займаються нарахуванням або збором, примусовим стягненням податків, зазначених у пункті 1, або судовим розслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно таких податків, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію під час відкритого судового засідання або в тексті судових рішень. Незважаючи на вищевикладене, інформація, отримана Договірною Державою, може використовуватись для інших цілей, якщо така інформація може використовуватись для таких інших цілей відповідно до законодавств обох Держав, і якщо компетентний орган Держави, яка надає інформацію, дав дозвіл на таке використання.

3. У жодному разі положення пунктів 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

- a) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;
- b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в межах звичайного процесу адміністрування в одній або іншій Договірній Державі;
- c) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава для отримання інформації, стосовно якої здійснено запит, повинна застосувати всі свої заходи зі збору інформації навіть якщо ця інша Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. На зобов'язання, викладене у попередньому реченні, поширюються обмеження, зазначені у пункті 3, але у жодному разі такі обмеження не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити у наданні інформації виключно на підставі того, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному разі положення пункту 3 не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовляти у наданні інформації виключно на підставі того, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або фідуціар, або тому, що вона стосується майнових часток в особі.»

Стаття 13

Пункт 3 статті 29 «Набрання чинності» Конвенції видалити.

Стаття 14

1. Кожна з Договірних Держав повинна письмово повідомити одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідних відповідно до внутрішнього законодавства процедур набрання чинності цим Протоколом.

2. Цей Протокол набирає чинності в день отримання останнього з цих повідомлень, та має силу:

а) в Україні:

i) стосовно податків, утриманих у джерела щодо сум, які виплачені або зараховані на або після першого січня року наступного за датою набрання чинності цим Протоколом;

ii) стосовно інших податків за податкові роки, що починаються на або після першого січня року, наступного за датою набрання чинності цим Протоколом;

б) у Сполученому Королівстві:

i) стосовно податків у джерела щодо сум, які виплачені або зараховані на або після першого січня року наступного за датою набрання чинності цим Протоколом;

ii) стосовно податків на доходи і податку на приріст вартості майна для будь-якого податкового року, починаючи з або після 6 квітня календарного року, наступного за датою набрання чинності цим Протоколом;

iii) стосовно корпоративного податку для будь-якого фінансового року, починаючи з або після 1 квітня календарного року, наступного за датою набрання чинності цим Протоколом.

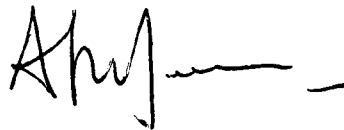
3. Не зважаючи на положення пунктів 1 та 2, зміни, зроблені статтею 11 та статтею 12 цього Протоколу, почнуть діяти з дати набрання чинності цим Протоколом не зважаючи на податковий період, якого стосується справа.

На посвідчення вище наведеного ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в м. Лондон, „9” листопада 2017 року у двох примірниках, кожен українською та англійською мовами, при цьому всі тексти мають силу оригіналу.

За
Уряд України

За
Уряд Сполученого Королівства
Великої Британії та Північної Ірландії

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«7» листопада 2017 року

О.Т.Гіренко

Т.в.о. Директора

Департаменту міжнародного права

МЗС України

№ 72/14-612/1-2017 від «7» листопада 2017 року

Я, Коледов С.В., начальник відділу міжнародних договорів та офіційних перекладів Департаменту міжнародного права МЗС України, засвідчую вірність копії Протоколу між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії про внесення змін до Конвенції між Урядом України і Урядом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії про усунення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доход і на приріст вартості майна, вчиненої у Лондоні 10 лютого 1993 року, вчиненої у м. Лондон 9 жовтня 2017 року українською та англійською мовами.

Документ на 9 аркушах українською мовою.

Підпис: _____

